

122
15.
principes perm. de 4. articulis qui Ecclesia priuatis dissidijs distrahant, scripserat certar et
pressas formulas ita moderate, ut utraq pars si velit quae pacis sunt sectari iure possit et ac-
quiescere. hoc coram reprobis leuata. Deinde ad principes Sax. missum est. ut per eundem si posset
comprobetur. ad ea rem sumptum est ab his patribus deliberandi. Conuocati sunt ex Saxonia do-
tissimi quique ad dominicam proxima qua dicitur (vocem iucunditatis) et Mar debuerit et
ter se constituat. Ita et hi qui Luth. de plerisque sententia sequuntur. illas placabiles formulas
augustinam confessionem congruentes respere voluit. et pax sit rebus et tandem desistant se mutui
vulneribus conficere quos oportebat coniunctissimos esse. Si quid succedet. Quid in si papister
dolor? sin irritus erit princeps conatus tu certe omnino inde. hinc. M. Ecclesia sua
non mediocriter irata esse. Vale mi Patrone et res Ecclesia vehementer afflictis perge
quantum potes promouere. 7. Idus May. i. 4. 4. 8.

Johannes Molanus

M. Carolo Lones A. Hybris

Nr. 21)

Vir humanissime cum reseto memoria iucundissimos congressus nec minus pia colloquia
qua tecum olim mihi et Martino Merschio fuerunt, molestie ferre soles sic me longe ab a-
micis disiunctam esse et neq. frui eis possim in meis necessitatibus, neq. vicissim aliquo eis bene-
ficio demereri. Sed quando sic visum est Deo recte omnino Moderatori distrahere me ab
illis quorum mihi consuetudo et patria ipsa dulcior et vita optabilior fuerat. par esse reputo ut
in eius diuina voluntate qua possum patientia acquiescam. Contendo iterea quoties res sit
per literas lenare desideria mea. saepe inuitans veleres amicos et aliquando exili rescribit
unde cognoscere ex parte aliqua possim quae in nostris urbibus gerantur extra sane re-
ta quae velad me pertinent, vel istos meos amicos tangunt, sed pleriq. aut plane alienant
a me sunt amica, aut temporu atrocitate a scribendo absterrentur. Et ego nihilo secius
pergo constanter amare quos olim ex tuo dilexi et in inuocatione Iesu Christi Malitiori
salutem patriae nostrae quantum quidem hoc pusillo animo consequi possum indefinenter. Deo
commendo. Epistolas autem variores mitto ne quod pigrior facius sim, sed quod non tene-
re metua ne mei nominis odio illi quibus scribam grauentur. Pater noster celestis que
in fiducia. vili eius, redemptoris nostri de bona conscientia quantum possum colere et re-
lectare cotendo, monstrabit aliquando angelis et hominibus nos patriae nostrae sine causa
inuisos fuisse, sed hoc hactenus. Vuper et luit obiter mihi indicata est singulari amicu
Jacobum Carthicu apud vos iam multis mensibus arctissimis vinculis confectum sedis
se, id si veru est, valde me Patria nostra misereat in qua viri innocentissimi de vita
in dubiu veniunt, et propter solam Evangelicam doctrinam confessionem atrocibus supplicijs
multantur. Ego Carthicu noui a puero, nihil eni fecisse et vita quod sit carere dignu
tam certo scio quam his 4. esse 8. et Carthicus autem qui esse potest quia persistet in
doctrina in ipso baptizatus est. nempe in simbolo fidei Christiana, et in omnibus qua
Dei per prophetas suos per Moysen per filiu suu Iesum Christum et per Aposto-
los credenda Ecclesia sua seruandaq. praecepit. Sed deo nunc eius causam non defendo.
Dei apud quem ipse suam anima desposuit. pro gloria sui noui seruat bit eu sine per
mortem sine per vitam. Tantum recheator pro veteri noticia, ut si quid forte in eu a vobis
vris sapientibus clementer statuatur quantum tibi tua salus cura est tantu caueas ne
innocui hominis sanguine tua conscientia polluas, sed potius si quid solaty affli. do af-
ferre possis, id propter Iesum Christum crucifixu pro nobis, ex animo facias, atq. illud
persuasissimu habear proorsu eam nostrum amicum in eadem causa periclitari, in qua ohi
exercebantur Evangelici martyres, quoru nunc ossa quana posteritas veneratur. Vale.
Omerius Merschius reliquit hic liberos valde eleganter et dociles, eius fratres si tunc
Dei non possunt illam mortem sic fraudare omni hereditate et filijs eius necessa-
ria

fecit.

ria patiuntur deesse, hanc quoque rem tua bonamitate felix, tibi vehementer commendando.
Postremo qui hoc perfert simplex est et rectus, orat et apud sororem tua auctoritas qua
multum confidit tibi, velis esse adiumento. Debitum tibi incipit tu semis tu propria ca-
tu rem quibus hac misera vita solet resorberi, felix est quod talem sorore habeat, qui
possit ei largiter succurrere atque etiam velis si modo vestra commendatio accedat. Iterum
Vale Brema. 10. May. 1.4. h. 8.

Johannes Molanus.

Studioso Adolescenti Henrico Nicholde. Lubeca.

Nr. 22)

Pax Dei per Jesum Christum.

[= Mocr.

a. 11:

Nr. 155]

Adolescens, Studisse quam in te olim sitam intellexi pietatem, eundem in tuis au-
lteris libens agnosco, precorq. filium Dei Jesum Christum, ut magis magisque con-
firmet animum tuum in iis quae et ipsius maiestati benefacta sunt, et tibi salutaria.
Mitto ad te carmen non tam eruditum, quam tali argumento dignum fuerat, sed quod
continet praecipuos nostrae salutis et redemptionis articulos, speravi eius lectionem non
inutilem tibi fore nec inuicendam. Scis me solita historiam passionis Christi pueri
nostrum exente quadragesima privatim et publice explicare, in doctrinam quidem et crasti-
ore quod ariunt Minerva. Hoc ut aliquanto maiore cum alacritate fieret, et pueri quoque
modo ad animum intendendum (ascitarentur), illud nobile caput Esaias Prophetas (Cuius
etiam oculos nostros nunc dimoueremus) qualibuscumque versibus comprehensa in scho-
la dictari, simulq. cum narratione dominicae passionis et Evangelicis concinxi, sal-
tem ut vestire aliquo modo Spartem meam quando ornare ea non possum. Quanta ante
hic labor pueris contulit ad pietatem nostram, mihi scio iter scribendam incredibilem
solatione delibutum animum fuisse. Plane ut considerem in magnis tentationibus, quibus
hunc annum unum et item alterum tantum non examinatus fui, nullum profectum melius
nullum profectum tutius, quam attentam sacrarum litterarum meditationem. Sed haec haec
nunc vestra querela de protervia puerorum quamvis vetus est, est tamen etiam iustissima.
aduersus eam nihil video melius (quod quidem ad tuum locum attinet) quam ut ipse
te domi et foris inculpatum praestans, ad multa puerilis aetatis propria vitia conuocet,
flagitios modo (qualia sunt mentiri, iurare, execrari, maledicere inuicem, fraudare, su-
rari, parenter contemnere et subannare, a concionibus sacris se subducere, etc. huiusmodi)
magis malorum iniquis constanter rethicias, ut vel corrigas ipse ea se possit vel ad
Magistros deferas corrigenda, cum ea quidem prudentia ut memineris equius eandem
pulsat singularem vellendos esse, neq. in tenera aetate (praesertim ubi in matris complexu
vivitur, omnia vitia ad vitium rescari posse. Sed potes hoc efficere ut te pueri vel
mediocriter reuerantur, sic ad sis eis perpetuus custos, minus peccabunt et paulatim
qua tibi nunc intrachabula videntur mitescunt, et quae ardua putas bona fient. Addam
unum magnum semel atq. iterum iunge tibi paternus in conclavi et simul faciat inno-
tationem Dei in nomine Jesu Christi. In ipso articulo invocationis fac breue exhor-
tationem ad manum habens ex scripturis quae taxant ea vitia quibus imprimis obnoxii
pueros nostri, ut sensim intelligant quae tute in ipsorum moribus reprehenduntur et
diuina damnari. Sed ego nimis inebri tam multa fabular. Saluta mihi Baucem
adolescentem bona indole et ei hoc nostram cumque communica deterius si velle descriptum.
tum. Vale. Brema. 4. Calend. Junij. 1.4. h. 8. amicus tuus

Johannes Molanus.

Baucem
laudat.